

יום ה', י"ב, בטבת תשנ"ט (31 בדצמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בטנה נעל'ר'ג, ב[חוצל ה]על'ר', בשנים - עלר לחוצל, ה'ה' רכר פ'
[ל'חוצל] בנ'ג'א] זאמור: בן- ארם! ש'ם בנ'ך זא פרזה זלך חצ'ם
אלר אור - ל'י היאור ואני עשיתיני - ו'צלו כל 'וסה' חצ'ר'ם כ'
אין' ה' - ה'יום, זכנ' 2420 שני.

זכנ' 50 שני, בשנת גל"ט (1949), נפתחו השאור בין ישראלי למצרים
בחסום האוויר באי רודוס. מוצ'ם זכנ' - כן, בנובמבר 1948, קראה
מועצה הביטחון של האו"ם מצ'רים למחמים בארץ ישראל לפתוח בשאור
ז'י לכיוון שביתת נשף. רק אמרי מבצע מורכב" בנזב כסוף מצ'גבר
נפתחו השאור הישראלי בין ישראלי למצרים, כאמור, ברודוס. בין
נחשכו כ-6 שבועות ו'צלו אליה ומורדו. זשני מצ'רים, וזל'קר
למצרים ה'יו גב'על מרחיקה זכר. כסוף של זכר, הושגה הסכמה
זלבי רוב קוואים. המצרים נשאריו ברצוץ עלה, וכל שאר הנזב נכלל
בשטח ישראל. ואזור ניצני פוכל זשני צ'י היזבו" הגין - לאומי. [ספר השאור]

שבת, י"ז בטבת:
יום פס'רג של כנחם רוטנברג, מבין הי"לע החצ'ל. זל- שמו נקרה
הנך הוכח החצ'לה באשקון. י'זי אוקראינה הוא עלה ארצה ב-1919 בגין
ז', וה-1923 היקם אז חברת השמל הארץ' - ישראל'.

בפילג יח"י, שאנו קוראים במורה הלגה וה'א האחרונה בספר בראשית,
מגיר יעקב אבינו אה בנ'ו זכנ' פס'רג. וכך הוא אומר:
"ה'אספו ואמ'ר'ה לכם אה אשר יקרא אהכם בארץ' ה'י'א'ם..." [בראשית, כט'ו]
העצה ה'עוצה לכם נזר הצר'ת אשר תבואנו על'כם בארץ' ה'י'א'ם
הלא "האספו", שג'אספו כולכם יח'ז, "ואמ'ר'ה" - וג'אזנו לאמוצה אה
- כ'י אז יה'ה לכם ה'א'מל הלה זעואן - הצלה מכל כד.
ועז'ר: י'זנז שילם "יעקב" מהכיון למוצאם של ה'א'מ'ם, כבנ' יעקב. ואילו השם
ישראל' מבטא אה מזרעו ה'י'א'מ'ה העל'יוני של שם ישראל' זכנ', בפסוק:
"הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם" [מט'ב] - קוצם כל האספו במז
בני יעקב - כבנ' לאום אה. אך אין צ'י באמוצ פשוט לה אלא תכל'ה כל
כניסת שבת: 16²⁵ קיבוץ י'הו'י ה'א זחלק אה
צאת השבת: 17²⁴ רוח ישראל המקורי'.

שבת שלום ויום נעים!